

nyeste Udgave, kan Indenrigsministeren maaste erklære, at det er den eneste rigtige autoriserede Udgave, og de gamle blive forkastede. Den Vansteligbed kan Ministeren maaste nok komme ud over, men der er en Vansteligbed, som Ministeren ikke kan komme ud over, naar man slaar denne Serie af Tavler fast, jeg mener fra A til F, og det er det, at ingen af disse Tavler passer paa den Margarine, som gaar i det virkelige Liv. Naar man benytter Table F, benytter man et uforkort Instrument til at bedømme Farven af den Margarine, som forekommer. Derfor mente jeg, at Ministeren samtidig med at Farvestyrken blev slaet fast, skulde være berettiget til at gaa nærmere i Retning af det grønne, end han hidtil har kunnet, fordi denne Table F er slaet fast ved den tidligere Bestemmelse. Jeg ser derfor ikke, at den uskyldige Ændring, der her foreligger, der ikke er andet end, hvad der fulgte af Loven af 5te April og den Bemyndigelse, der den Gang blev givet Ministeren, i mindste Maade skulde kunne vække Strid med Hensyn til denne Lov. De Herrer Rigsdagsmænd i dette og i det andet Ting, som særlig maatte interessere sig for, at Margarine ikke skal konkurrere med Smørret, og at Margarine ikke maa have den dejlige lysgule Farve, som Smørret nu en Gang har faaet Privilegium paa, kunne kun være interesserede i, at det virkelig lukkes at kunne ramme dem, der gøre Overstridelser med Hensyn til Farvestyrken, og de kunne sandelig ikke staa sig ved, at Domstolene og Højesteret Gang efter Gang sige: Vi kunne ikke dømme en Mand, fordi de Apparater, hvorefter vi skulle maale Farvestyrken, ere fuldstændig upaalidelige, vi kunne ikke gaa hen og dømme en Mand, som vi ikke kunne konstatere er skyldig. Selv om man har nok saa travlt i denne Maaned i Rigsdagen, kunde man vel nok saa Tid til at undgaa at gøre noget saa uforkort som at slaa en ministeriel Bekendtgørelse fast som en Del af en Lov. Jeg kan ikke rigtig være enig med det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), der talte om, at man ved at vedtage mit Ændringsforslag og lade Punkt I staa, skulde have slaet Farvetavlerne som saadanne fast. Det eneste, man slaar fast, er det, der siges grammatisk i første Punktum i § 5, at Margarine maa ikke have en Farvestyrke, der er gulere end Nr. 9, og for at betegne denne Farvestyrke, henviser man til visse Farvetavler; derved har man slaet Farvetavlerne som saadanne fast, men man har ikke slaet fast, at saadanne Farvetavler skulde have 14 forskellige Numre og endnu

mindre slaet fast, at der ikke kan komme andre Nuancer med Hensyn til det rødlige eller det grønne end dem, der nu ere. Men naturligtvis, naar en saa kyndig Jurist som det ærede kongevalgte Medlem tror, at der kan være Tvivl i saa Henseende, kunde det være ønskeligt at gøre det saa klart som muligt, at det var ikke blot selve Farvetavlerne, man skulde sla fast, men selve Farvestyrken.

Der var en Bemærkning, som den ærede Minister gjorde, som jeg ikke ganske forstod, men som jeg ikke kan lade uimodsagt, naar den skal forstås, saaledes som jeg antager, at den skulde forstås. Han siger, at det, hvorpaa det kommer an, er, hvad Farven er i Forhandlingsøjeblikket. Ja, det er rigtigt, det er lige overfor Forhandlerne, men ikke lige overfor Fabrikanten. Man kan ikke gøre Fabrikanten ansvarlig for, om ogsaa nogen Margarine i Forhandlingsøjeblikket er bleven gulere. Der kan være tilsat gul Farve, eller den kan være farvet, efter at den er udgaaet fra Fabrikken, men Lovforslagets § 5 drejer sig om Fabrikantens Forhold, der staaer dert, at det er forbudt at fabrikere eller forhandle o. s. v. Altsaa, der maatte det komme an paa, hvor stærkt gul Margarine kan antages at have været, da den gik ud fra Fabrikken. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at afgøre; det blev under den Højesterets Sag, jeg ofte har nævnt, gjort gældende fra Defensionens Side, at det ligesom var naturligt, at gul Margarine blev gulere og gulere, jo længere den laa. Jeg tror, det var urigtigt, men det var et Punkt, som maaste netop kunde klæres ved en saadan Bekendtgørelse og Anordning fra Ministerens Side. Jeg vil tillade mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at der her maaste var Anledning til at anstille Eksperimenter og lade Videnskabsmænd og de sagkyndige oplyse, om det virkelig er saaledes, at Margarine Farve blot derved, at Tiden gaar, og at Margarine i nogen Tid henligger, bliver gulere. Men i øvrigt har jeg nu opnaaet mit Øjemed, at henlede den ærede Ministers og det høje Tings Opmærksomhed paa, at der her er Ting, der trænge til at afhjælpes, og da jeg, som jeg før bemærkede, er fuldstændig tilfredsstillt ved, at den ærede Minister vil tage Sagen under Overvejelse, skal jeg herved erklære, at jeg tager mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er saaledes taget tilbage, og jeg skal altsaa, skønt jeg ikke antager, der kan være Tale